ខ្លឹមសារសង្ខេបសាលដីកាតុលាការកំពូលលេខ២៤៤ ខែ១០ឆ្នាំ២០១៣

ពាក្យគន្លឹះ៖ មនុស្សឃាដគិតទុកជាមុន, ពេលប្រព្រឹត្តមិនបាននៅទីតាំង, អនីតិជន, របាយការណ៍ប៉ូលីស, វិមតិសង្ស័យ។

កាលបរិច្ឆេទ៖ សំណុំរឿងលេខ២៨៥(២០១២) សាលដីកាចេញថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣។

អង្គហេតុនិងការសម្រេច៖ ពិរុទ្ធជនចំនួន៧រូប (ម្នាក់អនីតិជនអាយុ១៥ឆ្នាំ) ត្រូវបានសាលា ដំបូងផ្តន្ទាទោសពីបទមនុស្សឃាតគិតទុកជាមុន (សាលក្រម៤៨ជចុះថ្ងៃទី១២ ខែឧសភាឆ្នាំ២០១១) និងបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងសាលក្រមទាំងមូល។ សាលាឧទ្ធរណ៍ បានចេញសាលដីកាលេខ៤៦ក្រII ឆ្នាំ២០១២តម្កល់សាលក្រម និងសាលដីកាលេខ១០៤ក្រII ឆ្នាំ២០១២។ ពិរុទ្ធជនទាំងអស់ បានប្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងសាលដីកាលេខ១០៤ក្រII។ មេធាវីការពារ បានអះអាងថាកូនក្តីខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្ត អង្គហេតុមានវិមតិសង្ស័យ។ មហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល បានសន្និដ្ឋានថា៖ ទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខ និងស្នើបដិសេធសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៤ក្រ II ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមេសាឆ្នាំ២០១២។

តុលាការកំពូល៖....យល់ឃើញថា*ពុំទាន់មានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីកំណត់អង្គហេតុនៃបទល្មើស និងធាតុផ្សំនៃបទល្មើស លើជនជាប់ចោទម្នាក់ៗអោយបានច្បាប់លាស់ទេ។ ទាំងសាលាដំបូង ទាំងសាលាឧទ្ធរណ៍ ក្នុងការយល់ឃើញ ពុំឃើញមានបង្ហាញនូវអង្គហេតុស្ថាពរ ដែលកំណត់ថាជនត្រូវចោទម្នាក់ៗ មានសកម្មភាពយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងបទល្មើសនេះឡើយ ដូច្នេះសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍នេះ មានកំហុសរំលោភទៅលើមាត្រា៤១៩នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ* (ទំ.៧)។

សម្រេច៖...បញ្ជូនសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ២៨៥(២០១២) របស់តុលាការកំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជំរះឡើងវិញ។

កំណត់សំគាល់៖ ក. តាំងពីក្នុងដំណាក់កាលសាលាឧទ្ធរណ៍ប្រពន្ធជនរងគ្រោះ បានដកពាក្យបណ្តឹង ដោយអះអាងថាពិរុទ្ធជនមិនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសមកលើប្តីខ្លួនទេ (មេធាវី)។ **ខ.** តាមខ្លឹមសារដកស្រង់ខាងលើ ដើម្បីកំណត់សកម្មភាពប្រព្រឹត្តនៃជនជាប់ចោទម្នាក់ ត្រូវផ្អែកលើអង្គហេតុស្ថាពរ ដើម្បីកំណត់ធាតុផ្សំបទល្មើស។ វាទាមទារនូវការបង្ហាញសកម្មភាពជាក់លាក់នៃអ្នកចូលរួមនីមួយៗ។ **គ.** តាំងពីថ្ងៃប្រព្រឹត្ត២០០៨ ដល់ឆ្នាំ២០១៣ មានរយៈពេល៥ឆ្នាំ។ សាលាឧទ្ធរណ៍នឹងជំនុំជម្រះជាថ្មី។ ក្នុងករណីមិនពេញចិត្តពិរុទ្ធជនអាចប្តឹងសាទុក្ខលើកទី២ ដែលតុលាការកំពូលនឹងសម្រេចពេញអង្គលើអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់។ ដូចនេះ ពិរុទ្ធជនត្រូវរងចាំពេលវេលាយូរទៀត។ តើមានវាសនាយ៉ាងណា? ចុះក្នុងករណីរកឃើញ ថាមិនបានប្រព្រឹត្ត តើអាជ្ញាធរ ឬជនណាទទួលខុសត្រូវសងខូចខាតដល់ពួកគេ? សូមតាមដាន!

សំណួរអាចលើកឡើង៖ តើក្នុងករណីណា ដែលតុលាការកំពូលសម្រេចបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីសម្រេចជាថ្មី?

អ្វីត្រូវអានបន្ថែម៖ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះការកាត់សេចក្ដីខុស (wrongful conviction) ខ្លឹមសារសង្ខេបសាលក្រមលេខ៤៨ឆ្នាំ២០១១ និងសាលដីកាលេខ១០៤ឆ្នាំ២០១២។